

Udskriftsdato: 30. december 2025

KEN nr 9721 af 19/04/2012 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. eftergivelse af offentlig gæld

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 12-01352

Landsskatteretsafgørelse vedr. eftergivelse af offentlig gæld

Resumé

På baggrund af konkrete forhold blev en anmodning om eftergivelse af offentlig gæld ikke imødekommet.

Klagen vedrører eftergivelse af offentlig gæld.

Landsskatterettens afgørelse

SKAT Inddrivelsescentret har ikke imødekommet klagerens anmodning om eftergivelse af offentlig gæld. Landsskatteretten stadfæster SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse.

Sagens oplysninger

Klageren, der er født i 1957, er arbejdsløs.

Klageren flyttede til Danmark fra Kina i 1994 og har boet på adressen Y1 siden. Fire andre personer er ligeledes tilmeldt folkeregisteret på klagerens adresse.

Klagerens gæld til det offentlige blev den 15. marts 2012 opgjort til 223.904,53 kr. Derudover er der på årsopgørelsen for 2011 opstået restskat på 7.357 kr.

Gælden fremgår således på SKATs kontoudtog:

Gæld	Stiftelsesdato/år	Beløb
Rest AM-bidrag	2009	2.145,00 kr.
Rykkergebyr		250,00 kr.
Rykkergebyr		250,00 kr.
Parkeringsafgift	2005	250,00 kr.
Parkeringsafgift	2006	760,00 kr.
Parkeringsafgift	2006	760,00 kr.
Retsafgift		310,00 kr.
Parkeringsafgift	2007	510,00 kr.
Afgift		1.980,00 kr.
Parkeringsafgift	2006	760,00 kr.
Rest AM-bidrag	2008	1.627,00 kr.
Rest AM-bidrag	2010	1.788,00 kr.
Parkeringsafgift	2007	250,00 kr.
Rest AM-bidrag	2006	2.409,00 kr.
Parkeringsafgift	2008	510,00 kr.
A conto AM-bidrag	2005	4.642,00 kr.
Parkeringsafgift	2008	760,00 kr.
B-skat	2012	202,00 kr.
Parkeringsafgift	2008	250,00 kr.
Gebyr		4.250,00 kr.
Parkeringsafgift	2008	510,00 kr.
A conto AM-bidrag	2006	10.540,00 kr.
Rest AM-bidrag	2003	744,00 kr.

B-skat	2005	3.813 kr.
Parkeringsafgift	2005	250,00 kr.
Rest AM-bidrag	2004	390,00 kr.
Parkeringsafgift	2005	250,00 kr.
B-skat	2006	28.960,00 kr.
Retsafgift		310,00 kr.
Saldo pr. 15. marts 2012		70.430,00 kr.

Klagerens gæld til Inddrivelsescentret blev opgjort således pr. 15. marts 2012:

POL Politiet	2010	800,00 kr.
Restgæld moms, vedr. cvr. nr. X		90.168,00 kr.
Renter, vedr. cvr. nr. X		28.222,53 kr.
Tidligere påløbne renter, vedr. cvr. nr. X		34.284 kr.
Gæld i alt pr. opgørelsesdagen		153.474,53 kr.

Det fremgår af de indberettede oplysninger for 2011 (R75), at klageren havde en privat gæld på 333 kr. og et bankindestående på 12.341 kr., samt at hun den 6. oktober 2010 erhvervede en varebil af mærket Mercedes-Benz Vaneo, som var registreret første gang i 2003.

Klageren havde ingen skattepligtig indkomst i 2011. I 2010 androg klagerens personlige indkomst 58.595 kr.

Klageren har den 16. august 2011 ansøgt SKAT om hel eftergivelse af sin offentlige gæld. I ansøgningen oplyste klageren følgende om sine månedlige indtægter og udgifter samt aktiver og passiver:

Nettoindtægt	NB! Har ingen indtægt, men får lidt mad hos min kæreste.
Udgifter	4.000 kr.
Husleje	4.000 kr. Bor mest i Kina - min kæreste og min familie betaler huslejen.
Aktiver	
Passiver	
SKAT	Gæld til SKAT fra tidl. virksomhed, stiftet 2003-2008: 147.793,96 kr.
Skattecentre	Stiftet ?: 69.982,00 kr.
Passiver i alt	217.775,96 kr.

Klageren oplyste i forbindelse med ansøgningen, at SKAT skønsmæssigt havde ansat hendes momsgæld, da hendes revisor ikke opfyldte den aftale, de havde. Herved blev det for sent at få lavet det rigtigt. Da klagerens gæld var mere end 5 år gammel, burde hendes anmodning om eftergivelse imødekommes. Klageren havde ingen midler, da hendes advokat havde tømt hendes konto. Klageren havde derfor fået nerveproblemer. Da klageren ikke var dansker, havde hun ikke de samme færdigheder som danskere. Derfor havde hun sværere ved at klare tingene. Klageren havde ingen chance for at tilbagebetale gælden, da hun ikke havde nogen indtægt. Endelig anførte klageren:

»Vis man kan nulstille alle de sværer gamle papirer så kan jeg måske få lyst til at lave noget i Danmark med nogle gode rådgivere.«

SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse

SKAT Inddrivelsescentret har afslået klagerens anmodning om eftergivelse af den offentlige gæld.

Klagerens økonomiske forhold er uafklarede, da klageren er arbejdsløs. SKAT er således ikke i stand til på det foreliggende grundlag at vurdere klagerens fremtidige betalingsevne.

Klageren opfylder derfor ikke betingelserne for at få eftergivet gælden, jf. inddrivelseslovens § 13, stk. 1 og stk. 2, nr. 1.

SKAT har ved genvurdering af sagen i forbindelse med klagen til Landsskatteretten fastholdt afgørelsen. I forbindelse med klagerens oplysning om, at hun ikke har været i Danmark i så mange år og derfor har haft svært ved at lære systemet at kende, har SKAT bemærket, at klageren har opholdt sig i Danmark i 17 år.

Da klageren har oplyst, at hun måske kunne få lyst til at lave noget i Danmark, hvis hun fik eftergivet sin gæld til det offentlige, er det SKATs vurdering, at klageren ikke ønsker at anskaffe sig indkomst, så længe hun har gæld til det offentlige.

Der foreligger ikke særlige forhold, der kan begrunde eftergivelse af den offentlige gæld efter inddrivelseslovens § 13, stk. 6.

Klagerens påstand og argumenter

Klageren har fremsat påstand om, at ansøgningen om eftergivelse af den offentlige gæld imødekommes.

Da klageren ikke har været i Danmark i så mange år, har det været svært for hende at få udarbejdet regnskaber. Klageren er derfor blevet ansat skønsmæssigt. SKAT har ikke hjulpet klageren med god vejledning, men har arbejdet i egen interesse. Klageren har fået nogen til at hjælpe sig med at få de gamle regnskaber udarbejdet korrekt, men da hendes regnskaber er forældede, er det svært at komme nogen vegne. Klageren har dog tidligere fået medhold i Landsskatteretten vedrørende dele af det gamle regnskab.

Klagerens indkomst er blevet ansat skønsmæssigt i 2007, hvor klageren hovedsageligt har opholdt sig i Kina og derfor ikke har haft en indkomst i Danmark. Når klageren har været i Danmark, har hun klaret sig med venners hjælp. Da klageren ikke har haft en god revisor, er det endt som nu.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Af inddrivelseslovens (lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige) § 13, stk. 1-4 og 6, fremgår følgende:

»Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive gæld til det offentlige, der inddrives eller vil kunne inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk.1, efter reglerne i denne lov. Fordringer med renter, gebyrer og andre omkostninger kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige.

Stk. 2. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

- 1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,
- 2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld
 - a) er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,
 - b) er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,

c) er stiftet med henblik på forbrug eller

d) er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,

3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,

4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,

5) skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse eller

6) skyldneren stifter ny gæld til det offentlige, efter at eftergivelsessag er indledt.

Stk. 3. Ved afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder. Hvis skyldner har anden betydelig gæld kan eftergivelse nægtes.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

Stk. 6. Eftergivelse kan i øvrigt, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor, meddeles personer, selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde el.lign.«

Reglerne om eftergivelse fremgik tidligere af opkrævningslovens § 15 (lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003 med senere ændringer).

Den seneste formulering af opkrævningslovens § 15, stk. 2, nr. 1, der er videreført i uændret form i inddrivelseslovens § 13, stk. 2, nr. 1, blev indsat ved lov nr. 431 af 6. juni 2005.

Af forarbejderne til denne lov (Folketingstidende 2004/05, 2. samling, L149, tillæg A, sp. 6681 ff.) fremgår blandt andet, at opkrævningslovens § 15, stk. 2, ændres i overensstemmelse med ændringen af konkurslovens § 197, stk. 2, ved lov nr. 365 af 24. maj 2005. Af forarbejderne til denne lov (Folketingstidende 2004/05, 2. samling, L10, tillæg A, sp. 252 ff.) fremgår blandt andet følgende:

»Vurderingen af, om skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, skal foretages i overensstemmelse med den nugældende retspraksis. Skyldnerens økonomiske forhold vil således f.eks. være uafklarede, hvis skyldneren er arbejdsløs eller under uddannelse.«

Da klageren var arbejdsløs på tidspunktet for den påklagede afgørelse, anses hendes økonomiske forhold for uafklarede. På denne baggrund kan der ikke ske eftergivelse i henhold til inddrivelseslovens § 13, stk. 2, nr. 1.

Da klagerens betydelige gæld til det offentlige er oparbejdet i årene fra 2003 til 2012, er der tale om en ikke uvæsentlig gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk over en længere årrække, hvorfor eftergivelse af den offentlige gæld i almindelighed ikke kan finde sted. Se inddrivelseslovens § 13, stk. 2, nr. 2, litra d.

Det taler yderligere mod eftergivelse, at klageren har erhvervet en bil i oktober 2010, idet hun således har undladt at afdrage på sin gæld, selv om hun havde rimelig mulighed herfor. Landsskatteretten bemærker herved, at klagerens private gæld alene udgør godt 300 kr., og at klagerens personlige indkomst i 2010 androg knap 60.000 kr. Se inddrivelseslovens § 13, stk. 2, nr. 4.

Endelig må klagerens tilkendegivelse af, at hun måske kunne få lyst til at lave noget i Danmark, hvis hun fik eftergivet sin offentlige gæld, anses for en omstændighed, der taler afgørende imod eftergivelse. Se inddrivelseslovens § 13, stk. 4.

Det er således med rette, at SKAT Inddrivelsescentret ikke har anset klageren for berettiget til gældseftergivelse efter inddrivelseslovens § 13, stk. 1-4.

Der er ikke oplyst om sociale eller andre forhold, der i særlig grad taler for, at der kan ske eftergivelse af den offentlige gæld. Klagerens gæld til det offentlige kan derfor heller ikke eftergives efter § 13, stk. 6.

Landsskatteretten stadfæster derfor SKATs afgørelse.